

(ESV) کولسیان ۱۵-۱: ۶-۷) در مسیر پیش بروید"

مقدمه:

1- خوشحالم که امروز صبح در تأییدیه ها شرکت کردم. خوشحالم که دوباره اینجا هستم. از شما که ما را دعوت کردید، سپاسگزارم.

۲. خیلی چیزها آغاز می‌شوند اما به پایان نمی‌رسند یا تکمیل نمی‌شوند

a. خانه‌های پاراگوانه‌ای

b. نگران‌کننده برای شما این است که من از بررسی کارهایم برای یافتن اشتباهات، از جمله موعظه‌ها، متنفرم

c. لیست کارهایی که روی دیگر انباشته شدند.

. e. وعده‌های دعا کردن برای افرادی که به آن‌ها نمی‌پردازم یا وعده‌های کمک به افراد، اما تمایل ما به کمک کردن با منابع ما همخوانی ندارد، مثلاً اشعیا ۵-۶: برای حکمت و خرد زمانی که این اتفاق می‌افتد.

d. ایده‌های عالی که من شروع می‌کنم اما پس از آن پریشان می‌شوم

3. در تاریخ بسیاری از افراد وجود دارد که با شکست‌ها آغاز می‌کنند و اگر از ادامه دادن منصرف شده بودند، هرگز معروف نمی‌شدند.

قسمت الف. وینستون چرچیل - مردی که به کشور انگلستان کمک کرد تا در جنگ جهانی دوم شکست نخورد، در تحصیلات، سیاست و مشارکت‌های نظامی‌اش بسیاری از شکست‌ها را تجربه کرد که ممکن بود قبل از پیدا کردن مسیر خود تسلیم شود.

قسمت ب. معماران اولیه پرواز - مانند برادران رایت - قبل از اینکه پشتکارشان جواب دهد، بسیاری از شکست‌ها را تجربه کردند سال‌ها زیادی طول کشید تا بتوانند در ۱۲ ثانیه ۳۷ متر پرواز کنند.

برادران رایت، اورویل رایت (۱۹ اوت ۱۸۷۱ - ۳۰ ژانویه ۱۹۴۸) و ویلبر رایت (۱۶ آوریل ۱۸۶۷ - ۳۰ مه ۱۹۱۲)، پیشگامان هوانوردی آمریکایی هستند که به طور کلی به آن‌ها نسبت داده می‌شود که اولین هواپیمای موفق جهان را اختراع کردند، ساختند و پرواز کردند. آن‌ها با هواپیمای رایت در تاریخ ۱۷ دسامبر ۱۹۰۳ اولین پرواز کنترل‌شده و پایدار یک هواپیمای با موتور و سنگین‌تر از هوا را انجام دادند. اثری که به عنوان دولتمرد، نویسنده و سخنران ادامه دارد، همچنان افراد را الهام می‌دهد.

بدون شک، کسانی که پشتکار ندارند، هرگز نخواهند دانست که با کمی بیشتر اصرار چه موفقیت‌هایی می‌توانستند داشته باشند. علاوه بر این، احتمالاً نمی‌دانیم که این افراد دقیقاً چه کسانی هستند، زیرا تصمیم به پشتکار را نگرفته‌اند تا موانع را غلبه کرده و به پایان برسند!

4. چیزی ناراحت‌کننده‌تر از افرادی است که به ایمان مسیحی اعتقاد دارند و نشانه‌های ایمان واقعی را نشان می‌دهند، اما سپس از آن گریز می‌کنند یا آنچه را که یکبار باور داشته‌اند را رد می‌کنند - دوستان دبیرستان و دانشگاهی که در دوران شاگردی اولیه من نقش مهمی در دستان خدا داشتند، اما اکنون کجا هستند.

5. پولس رسول می‌توانست شهادت‌نامه‌ای از افراد زیادی که ادامه ندادند، ارائه دهد. به عنوان مثال، در ۲ تیموتائوس ۱ آمده است: «شما می‌دانید که همه کسانی که در آسیا هستند، از من روی گردانیدند، از جمله فیگلوس و هرموژنس». آن‌ها با وانسیفوروس که در جستجوی رسول بود، مقایسه می‌شوند. دیگران به تدریس نادرست متمایل شدند، مانند ۲ تیموتائوس ۲: «هیمنائوس و فیلیتوس از حقیقت منحرف شده‌اند و می‌گویند قیامت قبلاً رخ داده است. آن‌ها ایمان برخی افراد را به خطر انداخته‌اند». پولس در لحظه‌ای که همکارانش او را ترک کردند، احساس کرد، مانند ۲ تیموتائوس ۱: ۴: «دیماس، که عاشق این دنیا است، مرا ترک کرده و به تسالونیکه رفته است». دیگران مانند یوحنا مارک که پولس را ترک کرده بودند، بعداً ترمیم شدند و پس از توبه تقدیر شدند. بنابراین در خداوند، امیدی برای افرادی مانند شما و من وجود دارد.

6. به هر حال، خداوند عیسی، در حالی که به پایان ادامه داد، با وجود مخالفت‌هایی که وجود داشت، با دلسوزی افرادی مانند حاکم جوان ثروتمند روبرو شد، کسی که بسیاری را به خودش و عده داده بود اما ناراحت شده بود، یا شاگردان خود

که او را ترک کرده و در مورد پیتر او را انکار کرده بودند. حتی برای افرادی مانند او، امکان بازیابی هنوز وجود داشت.

7. در قرن چهارم، اختلاف دوناتیست‌ها پس از تعقیب‌ها تحت فرمانروایی امپراتور دیوکلتین در شمال آفریقا به وجود آمد. برخی افراد، به ویژه کلیسی‌ها، به جای مواجهه با تعقیب، انکار مسیح را انتخاب کردند، اما سپس در زمان‌های آسان‌تر تلاش کردند تا دوباره به مقام قبلی خود بازگردند؛ دوناتیست‌ها (به نام دوناتوس) این بازیابی به خدمت کلیسای مخالفت کردند.

8. امروز ما شاهدیم و دعا کردیم برای تعدادی از افرادی که علناً به ایمان خود در خداوند عیسی شهادت داده‌اند. چگونه آن‌ها بدون تردید تا آخر راه را پیش می‌برند، زمانی که مشکلات سخت می‌شود یا بدون انحراف می‌مانند؟ من فکر می‌کنم که این بخش از کولوسی‌ان 2، به ویژه بر روی آیات 6 و 7، به ما کمک می‌کند که ببینیم چگونه “بدون انحراف، انحراف یا ناراضی” پایدار می‌مانیم (گفته شده است که “این دو آیه خلاصه‌ای خوب از تعلیمات اصلی نامه کولوسی‌ان است”). در آیه 4 آمده است: “من این را می‌گویم تا هیچ کس شما را با دلایل معقول فریب ندهد”، به این معنا که واقعاً خطری وجود داشت که آن‌ها ممکن است فریب بخورند. در آیه 8، پولس می‌گوید: “مراقب باشید که هیچ کس شما را به وسیله فلسفه و فریب خالی، بر اساس سنت انسانی، بر اساس روحانیت‌های عناصر دنیا و نه بر اساس مسیح، به اسارت نبرد”؛ دوباره، پولس خطر واقعی را می‌بیند که کولوسی‌ان ممکن است به انحراف بیاقتند و این ممکن است اطمینان آن‌ها را به خطر بیندازد.

9. رازی که پولس در مورد آن صحبت می‌کند، برای این نامزدهای تأییدی است که در مسیح و انجیل او قدم بردارند، همانطور که شروع کرده‌اند - همانطور که بسیاری دیگر از ما کرده‌اند.

10. دو نکته:

الف. همانطور که شروع کرده اید در مسیح گام برداشته اید.

ب. ادامه دهید در مسیح گام برداشتن را.

الف. در ابتدا، توجه کنید که پولس چگونه به مسیحیان در کولوسه نگاه می‌کند، یک مکانی که او به آن سفر نکرده بود، اما کسانی که از طریق اعلام ایفراش به انجیل پیوسته‌اند، در حالی که پولس در افسس بود. “اگرچه من در بدن حاضر نیستم، اما در روح با شما هستم و از دیدن نظم خوب و استواری ایمان شما در مسیح خوشحالم”. اگرچه او نگران آینده آن‌ها است، اما در مورد وضعیت فعلی آن‌ها اطمینان دارد و آن‌ها را تسلی داده است. بنابراین، در آیه 6 می‌فرماید: “بنابراین، همانطور که مسیح عیسی خداوند را پذیرفتید،”.

پالسوس به چه معنا می‌گوید که در مورد کولوسی‌ان این را می‌گوید؟ او به واقعیت اشاره دارد که انجیلی که توسط ایفراش به آنها بشارت داده شده و که از او دریافت کرده‌اند (به 1:5-8 نگاه کنید): “از این [امید در بهشت] شما قبلاً در کلام حقیقت، انجیل، شنیده‌اید که به شما آمده است، همانطور که در سراسر جهان میوه می‌دهد و افزایش می‌یابد - همچنین در میان شما نیز اتفاق می‌افتد، از روزی که آن را شنیدید و فیض خدا را به حقیقت درک کردید، همانطور که از ایفراش همکار محبوب ما آموختید. او خادم ایمانی مسیح به نیابت از شماست و به ما محبت شما را در روح اعلام کرده است.

11. ابتدا در آیه 5 توجه کنید که پولس چگونه به مسیحیان در کولوسی نگاه می‌کند، مکانی که او از آن بازدید نکرده بود، اما آنها از طریق بشارت ایفراش در حالی که پولس در افسس بود، انجیل را دریافت کرده بودند. “زیرا هر چند به جسم غایبم، اما به روح با شما هستم و از دیدن نظم خوب شما و استواری ایمانتان در مسیح شادمانم.” با اینکه او نگران آینده‌شان است، اما درباره وضعیت فعلی‌شان اطمینان دارد و اطمینان‌بخش است. بنابراین، وقتی به آیه 6 می‌رسیم، او می‌گوید: “پس، همان‌گونه که مسیح عیسی خداوند را پذیرفته‌اید.

12. پولس وقتی این را درباره کولوسی‌ان می‌گوید، چه منظوری دارد؟ او به این واقعیت اشاره می‌کند که انجیلی که توسط ایفراش به آنها بشارت داده شده و آنها از او دریافت کرده‌اند (به 1:5-8 نگاه کنید): “شما قبلاً درباره این امید در آسمان در کلام حقیقت، یعنی انجیل شنیده‌اید که به شما رسیده است، همان‌گونه که در سراسر جهان نیز میوه می‌دهد و افزایش می‌یابد - همان‌گونه که در میان شما نیز از روزی که آن را شنیدید و به راستی فیض خدا را درک کردید، می‌دهد و

افزایش می‌یابد، همان‌گونه که آن را از اِپافراس، همکار محبوب ما آموختید. او خدمتگزار وفادار مسیح به خاطر "شماست و محبت شما در روح را به ما شناسانده است.

13. این با آنچه پولوس در جای دیگری می‌گوید، مطابقت دارد، مانند ۱ کورنتوس ۱۵: ۱-۴: "الان شما را یادآوری می‌کنم، برادران، به انجیلی که به شما بشارت دادم، که شما آن را دریافت کرده‌اید، در آن ایستاده‌اید و به وسیله‌ی آن نجات یافته‌اید، اگر به کلامی که به شما بشارت دادم، تا زمانی که باور کرده‌اید، پایبند بمانید - مگر اینکه به خالی باور کرده‌اید. زیرا من به شما اولین اهمیت را دادم که همچنین دریافت کردم: که مسیح برای گناهان ما مطابق با کتب مقدس مرده است، که دفن شده است، که در روز سوم مطابق با کتب مقدس برخاسته است"، این همان مضمون پیامی است که پول در کورنتوس و همچنین در افسس بشارت داده بود، از جایی که اِپافراس همین پیام را به کولوسه منتقل کرده بود. در کولوسیانی ۲، خلاصه‌ی انجیل حتی مختصرتر است: "همانطور که مسیح عیسی خدا را دریافت کردید"، نکته‌ای که پول در این خلاصه تأکید می‌کند چیست؟

الف- ابتدا، آنها یک شخص را دریافت کرده بودند، نه یک ایدئولوژی یا سیستم، بلکه یک شخص، و آن شخص به دقت توسط پولوس، از طریق اِپافراس، به عنوان یک پیام رسولی با تمام اختیارات ضمنی به آنها ارتباط داده شده بود. گاهی ممکن است بشنوید که مردم دوست دارند خدا را مثل ... تصور کنند و سپس جای خالی را با تخیل خود پر کنند، اما مسیحی که توسط کولوسیانی دریافت شد، مسیح اصیل شاهدان چشم بود. ما همه چیزی که نیاز داریم را در کتاب مقدس داریم و نیازی به اضافه کردن چیزی نداریم (نباید).

ب- در دومین مرحله، آنها "مسیح عیسی را به عنوان خداوند" دریافت کردند. بله، او نجات‌دهنده و نجات‌بخش است، همانطور که در ۱ کورنتوس ۱۵ ذکر شده است، اما او همچنین خداوند است. این عنوان به وضعیت او به عنوان کسی اشاره دارد که تمام اختیار را در بهشت و زمین دارد. این کلمه در کتاب مقدس ما برای توصیف خدا که خود را به اسرائیلیان در عهد عتیق نشان داده بود، استفاده می‌شود، اما اینجا در کلیسای مختلط یهودی / غیر یهودی در کولوسه، تأکید می‌شود که او خداوند بر همه است، نه فقط یهودیان. این به این معناست که باید به جدی او را بگیریم و وقتی او را به عنوان نجات‌دهنده‌ی خود دریافت می‌کنیم، باید او را به عنوان خداوند با کل حقوق به اطاعت و خدمت خود دریافت کنیم. این ما را از یک رویداد یکباره دور می‌کند، زیرا خداوندی که او دارد، ادامه دارد و زندگی‌های ما باید این را نشان دهد تا به جلو برویم.

14- پولوس به کریسیان‌ها یادآوری می‌کند و در اینجا به کولوسیانی‌ها، "اگر به کلامی که به شما بشارت دادم، پایبند بمانید". دوباره این مسئولیت را برای عبور از شاهد رسولی تأکید می‌کند

15- بنابراین، همانطور که شما شروع به گام برداشتن در مسیح کردید در مسیح این مسیر را ادامه دهید.

16- دوباره، ما دیده‌ایم که کریسیان‌ها و کولوسیانی‌ها باید به کلام پایبند باشند، اما این نشان‌دهنده‌ی چیزی ثابت است. اینجا در آیه ۶ ب "پس در او قدم بزنید"، به جلو حرکت کنید، پیشرفت کنید، به بلوغ برسید. این یک سفر زندگی کامل است.

17- چگونه آنها باید در مسیح رهرو باشند؟ پول چهار عنصری را در آیه ۷ با متافورهای ترکیبی مشخص می‌کند:

الف. ریشه در او". در سال 1987، درست قبل از اینکه با مندی ازدواج کنم، طوفان مشهوری بریتانیا را درنوردید که بسیاری از درختان را در سراسر کشور انداخت و موانع قابل توجهی برای مهمانانی که برای جشن به ما پیوسته بودند ایجاد کرد. درختانی که زنده ماندند، آنهایی بودند که ریشه‌های عمیقی داشتند. استحکام و دوام این درختان شاید تا زمان طوفان انتظار نمی‌رفت، اما طوفان نشان داد که آنها ریشه‌های عمیقی دارند. بنابراین، در زندگی مسیحی ما، پایداری ما در طوفان‌ها چیزی را نشان می‌دهد که قبلاً برای ما نامرئی بوده است، یعنی یک ریشه‌داری عمیق در شناخت شخص مسیح و تعالیم او در کلام خدا. آیا ما خداوند عیسی کتاب مقدس را آنقدر می‌شناسیم که بتوانیم حتی در صورت نداشتن دسترسی به نسخه‌های فیزیکی، مانند زندانیان مسیحی، پایدار بمانیم؟

ب. بنا شده در او". ما از باغبانی به معماری حرکت می‌کنیم. اگر ریشه‌ها نامرئی هستند، ساختمان‌ها بخش قابل مشاهده، بالای زمین هستند. این همان چیزی است که حتی در زلزله‌ها نیز محکم می‌ماند: در شیلی زلزله‌های زیادی رخ می‌دهد و این زلزله‌ها طبیعت ساختمان‌ها را آشکار می‌کنند، معمولاً به این معنا که کسانی که پول بیشتری دارند دوام بیشتری دارند، حتی روی تپه‌های شنی به خاطر ریشه‌های عمیق، در حالی که خانه‌های غیررسمی فقرا بی‌ثباتی قابل توجهی را تجربه می‌کنند. این به این معنا نیست که ما نیاز به ثروتمند بودن داریم بلکه نیاز به پایه‌های خوب داریم، اما این یک

ساختمان است که در او "بنا شده" و رشد می‌کند - هیچ رضایتی در کار نیست. اگر ریشه‌های ما عمیق و در حال رشد باشند، راه رفتن مسیحی ما نیز به همین ترتیب رشد خواهد کرد. ممکن است متوجه پیشرفت زیادی نشویم اما رشد چیزی است که خدا در ما انجام می‌دهد همانطور که در شناخت او رشد می‌کنیم. کسانی که مدت طولانی مسیحی بوده‌اند باید نشان دهند که به بلوغ و پایداری بیشتری رسیده‌اند

ج. استوار در ایمان". در اینجا کلمه ایمان به معنای اعتماد ما به عیسی نیست بلکه به حقایق بنیادی انجیل رسولی اشاره دارد - همانطور که در اول قرن نهم 15 دیدیم، این خلاصه است: مسیح برای گناهان ما مرد، دفن شد و برخاست، یا همانطور که در کولسیان آمده است، عیسی مسیح خداوند. این بنیانی است که بر اساس آن هر رشدی می‌تواند صورت گیرد. اگر ما مسیح مصلوب و برخاسته را اعلام کنیم، این ممکن است به نظر دنیای ناظر بسیار ناکافی و احمقانه باشد، اما برای ما این پایه‌های استوار برای زندگی جدیدمان است. چقدر خوب این عیسی کتاب مقدس و دستاوردها و موقعیت کنونی او را می‌شناسیم؟ روح‌القدس (که به ویژه در پنطیکاست به یاد آورده می‌شود) به همه کسانی که به مسیح اعتماد می‌کنند داده شده است تا به ما کمک کند بر این پایه‌ها رشد کنیم "همانطور که تعلیم داده شدید"، اهمیت تعلیم کلام خداوند هم همینطور.

چ. سرشار از شکرگزاری" - کلمه سرشار به معنای سرریز است، مانند رودخانه‌ای که پس از باران شدید از ساحل خود می‌گذرد. در لوقا 9:17 وقتی عیسی 5000 نفر را با مقدار کمی نان و ماهی تغذیه کرد، لوقا می‌گوید: "و همه خوردند و سیر شدند. و آنچه باقی ماند، دوازده سبد از تکه‌های شکسته جمع‌آوری شد". 'باقی ماند' از همان کلمه‌ای است که اینجا به عنوان 'سرشار' ترجمه شده، فراوانی سرریز شده. سرریز شکرگزاری یا سپاسگزاری نشانه‌ای از زندگی مسیحی است و به طور زیادی در ادبیات پولسی مشاهده می‌شود، با وجود زندگی پر از رنج و مشقت‌های مکرر. این تنها از داشتن شناخت بزرگ و در حال رشد از آنچه که در مسیح داشت حاصل می‌شود که به این معنا بود که او آماده بود تا استقامت کند. آیا ما به خاطر شکرگزاری عمیق‌مان نسبت به همه چیزهایی که در مسیح داریم شناخته شده‌ایم؟ شام خداوند گاهی اوقات به عنوان عشای ربانی که به معنای شکرگزاری است، یاد می‌شود زیرا ما را به یاد پروردگار و نجات‌دهنده شگفت‌انگیزمان می‌اندازد.

نتیجه گیری

18. بنابراین ما طبیعت آنچه که به تائیدشدگان تعلیم داده شده را دیده‌ایم: همانطور که آنها و ما در مسیح شروع به راه رفتن کرده‌ایم، باید به راه رفتن در مسیح ادامه دهیم، بدون نیاز به افزودن چیزی فراتر از آنچه در کتاب مقدس به ما داده و آموزش داده شده است.

پس، همان‌گونه که مسیح عیسی خداوند را پذیرفته‌اید، در او راه بروید، ریشه‌دار و بنا شده در او و استوار در ایمان، "همان‌گونه که آموزش داده شدید، سرشار از شکرگزاری

19. چرا راه رفتن در او، ریشه‌دار و بنا شده در او این‌قدر مهم است؟ زیرا در آیه ۹ "زیرا که تمامی کمال الوهیت . به‌صورت جسمانی در او ساکن است." او تمام چیزی است که ما نیاز داریم.